

Молодь без кордонів

Тетяна Булат

З прадавніх років, днів, тисячоліть,
Чоловіки ставали землю боронити.
І змінювалося все кожну Божу мить,
Та час летів, його нікому не спинити.

Коли навала на Українську Русь пішла,
Москви ще не було - лише "болото".
І не одна орда тут смерть свою знайшла,
І не одна тут згинула сволота!

Козацький рід країну захищав,
Щоб Березині діток народили.
Боролись й ворог битву полишав,
Бо силу роду в козаках збудили.

У другу світову, біду страшенну,
"За нашу родину" діди ішли у бій.
З фашистами вели війну священну,
Щоб збудувати нам країну мрій!

Країну, де немає зла й печалі,
Щаслива молодь йде вперед завжди,
Високі принципи духовної моралі,
Там світить сонце, там нема біди!

Та тільки в XXI столітті,
Ті "болота сусідські" повставали.
В запалі моторошнім і несамопитим
На Україну суверенну напали.

Із дефіцитом розуму й любові,
Інстинктом стада "моя хата з краю"
"Освободять" прийшли від крова й мови,
Та в Україні стадо це вмирає!

Хай незалежність із кривавими рубцями,
І ненависть до ворога кипить —

Свою країну відбудуємо ми самі!
Бо нам в країні нашій далі жить!